

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Rady (EU) 2017/952 ze dne 29. května 2017, kterou se mění směrnice (EU) 2016/1164, pokud jde o hybridní nesoulady s třetími zeměmi** 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/953 ze dne 6. června 2017, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát a harmonogram zpráv o pozicích podávaných investiční podniky a organizátory trhu provozujícími obchodní systém podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾** 12
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/954 ze dne 6. června 2017 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám stanovených v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾** 14

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2017/955 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí Rady 2008/376/ES o přijetí výzkumného programu Výzkumného fondu pro uhlí a ocel a o víceletých technických základních směrech pro tento program** 17
- ★ **Rozhodnutí Rady (Euratom) 2017/956 ze dne 29. května 2017 o přijetí doplňkového programu výzkumu reaktoru s vysokým tokem neutronů na období 2016–2019, který má být prováděn Společným výzkumným střediskem pro Evropské společenství pro atomovou energii** 23

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/957 ze dne 6. června 2017 o zastavení antidumpin-
gového řízení týkajícího se dovozu přečištěné kyseliny tereftalové a jejích solí pocházejících
z Korejské republiky** 27
 - ★ **Rozhodnutí č. 2/2015 Výboru pro přidružení EU-Chile ze dne 30. listopadu 2015, kterým se
nahrazuje článek 12 hlavy III přílohy III Dohody, kterou se zakládá přidružení mezi
Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na
straně druhé, pokud jde o přímou dopravu [2017/958]** 35
-

Opravy

- ★ **Oprava nařízení Komise (ES) č. 637/2009 ze dne 22. července 2009, kterým se stanoví
prováděcí pravidla ke vhodnosti názvů odrůd druhů zemědělských rostlin a zeleniny (Úř. věst.
L 191, 23.7.2009)** 37
- ★ **Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) č. 763/2013 ze dne 7. srpna 2013, kterým se mění
nařízení (ES) č. 637/2009, pokud jde o klasifikaci některých druhů rostlin za účelem
posouzení vhodnosti názvů odrůd (Úř. věst. L 213, 8.8.2013)** 38

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2017/952

ze dne 29. května 2017,

kteou se mění směrnice (EU) 2016/1164, pokud jde o hybridní nesoulady s třetími zeměmi

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je nezbytné obnovit důvěru ve spravedlnost daňových systémů a umožnit vládám účinně vykonávat svou daňovou suverenitu. Proto Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) vydala v rámci iniciativy proti erozi základu daně a přesouvání zisku (BEPS) doporučení pro konkrétní opatření.
- (2) Závěrečné zprávy OECD týkající se 15 akčních oblastí proti BEPS byly zveřejněny dne 5. října 2015. Rada tento výsledek uvítala ve svých závěrech ze dne 8. prosince 2015. Rada v závěrech zdůraznila, že je třeba nalézat společná, zároveň však flexibilní řešení, která budou na úrovni Unie v souladu se závěry OECD v oblasti BEPS.
- (3) V reakci na potřebu spravedlivějšího zdanění, a zejména na základě závěrů OECD týkajících se BEPS, předložila Komise dne 28. ledna 2016 balíček předpisů proti vyhýbání se daňovým povinnostem. V rámci tohoto balíčku byla přijata směrnice Rady (EU) 2016/1164 ⁽³⁾ týkající se pravidel proti vyhýbání se daňovým povinnostem.
- (4) Směrnice (EU) 2016/1164 zavádí rámec pro řešení hybridních nesouladů.
- (5) Je nezbytné stanovit pravidla, která hybridní nesoulady co nejkomplexnějším způsobem neutralizují. Jelikož se směrnice (EU) 2016/1164 zabývá pouze hybridními nesoulady mezi systémy daně z příjmů právnických osob

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 27. dubna 2017 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 14. prosince 2016 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1).

členských států, vydala Rada ECOFIN dne 12. července 2016 prohlášení, v němž žádá Komisi, aby do října 2016 předložila návrh týkající se hybridních nesouladů zahrnujících třetí země s cílem stanovit pravidla, která budou v souladu s pravidly doporučenými ve Zprávě OECD o neutralizaci důsledků hybridních nesouladů, akční oblast 2 – 2015 závěrečná zpráva (dále jen „zpráva o BEPS v akční oblasti č. 2“) a která budou neméně účinná, a to s cílem dosáhnout dohody do konce roku 2016.

- (6) Podle směrnice (EU) 2016/1164 je mimo jiné zcela zásadní se dále zabývat i jinými hybridními nesoulady, jako jsou hybridní nesoulady spojené se stálými provozovny. S ohledem na to je nezbytné, aby uvedená směrnice řešila také tyto nesoulady.
- (7) Pro stanovení rámce, který je v souladu se zprávou o BEPS v akční oblasti č. 2 a který je neméně účinný, je zásadní, aby směrnice (EU) 2016/1164 rovněž obsahovala pravidla pro hybridní převody, importované nesoulady a řešila úplné spektrum dvojích odpočtů, aby daňoví poplatníci nemohli zneužívat zbývající mezery v předpisech.
- (8) Směrnice (EU) 2016/1164 obsahuje pravidla pro hybridní nesoulady mezi členskými státy a měla by obsahovat i pravidla pro hybridní nesoulady s třetími zeměmi v případech, kdy je alespoň jedna ze stran poplatníkem daně z příjmů právnických osob nebo v případě reverzních hybridů subjektem v některém členském státě, jakož i pravidla pro importované nesoulady. Pravidla pro hybridní nesoulady a nesoulady z daňového rezidentství by se tudíž měla vztahovat na všechny daňové poplatníky podléhající dani z příjmů právnických osob v členském státě, včetně stálých provozoven nebo uspořádání, s nimiž se zachází jako se stálými provozovny, subjektů, které jsou rezidenty ve třetích zemích. Pravidla pro reverzní hybridní nesoulady by se měla použít na všechny subjekty, s nimiž členský stát zachází pro daňové účely jako s transparentními.
- (9) Pravidla pro hybridní nesoulady by měla řešit situace nesouladů vyplývajících z dvojích odpočtů a konfliktů v kvalifikaci finančních nástrojů, plateb a subjektů nebo z rozdělování plateb. Jelikož hybridní nesoulady mohou vést k dvojímu odpočtu či odpočtu bez zahrnutí, je nutné stanovit pravidla, podle kterých dotčený členský stát u daného případu buď odepře odpočet platby, výdajů nebo ztrát, nebo uloží daňovému poplatníkovi povinnost zahrnout platbu do svých zdanitelných příjmů. Tato pravidla se však týkají pouze odpočitatelných plateb a neměla by ovlivnit obecné rysy daňového systému, ať už se jedná o klasický systém, nebo imputační systém.
- (10) K hybridním nesouladům spojeným se stálými provozovny dochází tehdy, kdy rozdíly mezi pravidly, která v jurisdikci stále provozovny a jurisdikci daňového rezidentství platí pro rozdělování příjmů a výdajů mezi různé složky téhož subjektu, vedou k nesouladu v daňových výsledcích, a patří sem i ty případy, kdy nesouladný výsledek vzniká v důsledku toho, že určitá stálá provozovna není podle práva jurisdikce pobočky rozpoznána. Tyto nesouladné výsledky mohou vést k dvojímu odpočtu nebo odpočtu bez zahrnutí, a proto by měly být odstraněny. V případě nerozpoznaných stálých provozoven by měl příjem, který by byl jinak přiřazen stále provozovně, zahrnout členský stát, jehož je daňový poplatník rezidentem.
- (11) Jakékoli korekce, jejichž provedení vyžaduje tato směrnice, by ze zásady neměly mít vliv na rozdělení zdaňovacích práv mezi jurisdikcemi podle smluv o zamezení dvojímu zdanění.
- (12) Pro zajištění proporcionality je nutné řešit pouze případy, kdy využitím hybridních nesouladů vzniká značné riziko vyhýbání se daňovým povinnostem. Je proto vhodné zabývat se hybridními nesoulady, které vznikají mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvěma či více stálými provozovny téhož subjektu, a hybridními nesoulady, které vznikají mezi daňovým poplatníkem a jeho přidruženými podniky nebo mezi přidruženými podniky, a hybridními nesoulady v důsledku strukturovaných uspořádání, jichž je daňový poplatník součástí.
- (13) Nesoulady, které souvisejí zejména s hybridní povahou subjektů, by měly být řešeny pouze tehdy, pokud jeden z přidružených podniků má minimálně účinnou kontrolu nad ostatními přidruženými podniky. Proto by v těchto případech mělo být požadováno, aby účast daňového poplatníka nebo jiného přidruženého podniku v přidruženém podniku či účast přidruženého podniku v daňovém poplatníkovi ve formě hlasovacích práv, vlastnictví kapitálu nebo nároku na vytvořený zisk činila 50 procent nebo více. Pro účely tohoto požadavku na účast by měly být vlastnictví nebo práva osob, které jednájí společně, agregovány.

- (14) Aby byla definice „přidruženého podniku“ pro účely pravidel pro hybridní nesoulady dostatečně široká, měla by zahrnovat také subjekt, který je pro účetní účely součástí téže konsolidované skupiny, podnik, ve kterém má daňový poplatník významný vliv na řízení, a z opačného pohledu i podnik, který má významný vliv na řízení daňového poplatníka.
- (15) Je nezbytné řešit čtyři kategorie hybridních nesouladů: zaprvé, hybridní nesoulady vyplývající z plateb v rámci finančního nástroje; zadruhé, hybridní nesoulady, které jsou důsledkem rozdílů v rozdělování plateb provedených hybridnímu subjektu nebo stále provozovně, a to i v důsledku plateb nerozpoznané stále provozovně; zatřetí, hybridní nesoulady vznikající z plateb hybridního subjektu jeho majiteli nebo pomyslných plateb mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvěma či více stálými provozovnami; a konečně dvojí odpočty vyplývající z plateb ze strany hybridního subjektu nebo stále provozovny.
- (16) Pokud jde o platby v rámci finančního nástroje, může hybridní nesoulad vzniknout tehdy, když lze odpočet bez zahrnutí příčistů rozdílů v kvalifikaci finančního nástroje nebo plateb prováděných v jeho rámci. Splňuje-li podle práva jurisdikce příjemce určitá platba vzhledem ke své kvalifikaci podmínky pro dvojí daňovou úlevu, jako je osvobození od daně, snížení sazby daně, sleva na dani nebo vrácení daně, mělo by se s ní zacházet jako s platbou vedoucí ke vzniku hybridního nesouladu v rozsahu z toho plynoucí nedostatečně zdaněné částky. Jako s platbou vedoucí ke vzniku hybridního nesouladu by se však nemělo zacházet s platbou v rámci finančního nástroje, pokud daňová úleva poskytnutá v jurisdikci příjemce vyplývá výhradně z daňového postavení příjemce nebo ze skutečnosti, že daný nástroj podléhá podmínkám zvláštního režimu.
- (17) Aby se zabránilo nezamýšleným důsledkům při interakci pravidla týkajícího se hybridních finančních nástrojů s požadavky na schopnost bank absorbovat ztráty a aniž jsou dotčena pravidla státní podpory, měly by mít členské státy možnost vyloučit z oblasti působnosti této směrnice vnitroskupinové nástroje vydané výhradně za účelem splnění požadavků na schopnost emitenta absorbovat ztráty, a nikoli s cílem vyhnout se daním.
- (18) Pokud jde o platby hybridnímu subjektu nebo stále provozovně, může hybridní nesoulad vzniknout tehdy, kdy je odpočet bez zahrnutí výsledkem rozdílů v pravidlech upravujících rozdělení dané platby mezi hybridní subjekt a jeho majitele v případě platby hybridnímu subjektu, nebo mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvě či více stálých provozoven v případě pomyslné platby stále provozovně. Definice hybridního nesouladu by se měla použít pouze tehdy, vyplývá-li nesouladný výsledek z rozdílů v pravidlech upravujících rozdělení plateb podle práva dotčených dvou jurisdikcí, přičemž určitá platba by neměla vést ke vzniku hybridního nesouladu, který by vznikl v každém případě v důsledku toho, že podle práva kterékoli jurisdikce příjemce je příjemce od daně osvobozen.
- (19) Definice hybridního nesouladu by se rovněž měla vztahovat na odpočty bez zahrnutí, které jsou výsledkem plateb nerozpoznané stále provozovně. Nerozpoznanou stálou provozovnou je jakékoli uspořádání, se kterým je podle práva jurisdikce ústředí zacházeno jako se stálou provozovnou, ale podle práva druhé jurisdikce s ním jako se stálou provozovnou zacházeno není. Pravidlo pro hybridní nesoulad by se však nemělo uplatnit, pokud by nesoulad vznikl v každém případě v důsledku toho, že podle práva kterékoli jurisdikce příjemce je příjemce od daně osvobozen.
- (20) Pokud jde o platby hybridního subjektu jeho majiteli nebo pomyslné platby mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvěma či více stálými provozovnami, může hybridní nesoulad vzniknout tehdy, kdy je odpočet bez zahrnutí výsledkem toho, že daná platba či pomyslná platba není v jurisdikci příjemce rozpoznána. V tomto případě, kdy nesouladný výsledek vyplývá z nepřidělení platby či pomyslné platby, je jurisdikcí, v níž se podle práva jurisdikce plátce zachází s platbou či pomyslnou platbou jako s obdrženou, jurisdikce příjemce. Stejně jako u dalších nesouladů z hybridních subjektů a poboček, které vedou k odpočtům bez zahrnutí, by hybridní

nesoulad neměl vzniknout, pokud podle práva jurisdikce příjemce je příjemce od daně osvobozen. V souvislosti s touto kategorií hybridních nesouladů by však nesouladný výsledek vznikl pouze v rozsahu, v jakém jurisdikce plátce umožňuje, aby byl odpočet související s danou platbou či pomyslnou platbou započten proti částce, která není dvakrát zahrnutým příjmem. Umožňuje-li jurisdikce plátce, aby byl odpočet převeden do následujícího zdaňovacího období, lze požadavek na provedení korekce podle této směrnice odložit až do okamžiku, kdy je odpočet proti částce, která není dvakrát zahrnutým příjmem, v jurisdikci plátce fakticky započten.

- (21) Definice hybridního nesouladu by se rovněž měla vztahovat na dvojí odpočty bez ohledu na to, zda vznikají v důsledku plateb, výdajů, s nimiž se podle domácího práva nezachází jako s platbami, nebo v důsledku ztrát z odpisů hmotného či nehmotného majetku. Stejně jako u pomyslných plateb a plateb ze strany hybridního subjektu, které příjemce nerozpozná, by však hybridní nesoulad měl vzniknout pouze v rozsahu, v jakém jurisdikce plátce umožňuje, aby byl tento odpočet započten proti částce, která není dvakrát zahrnutým příjmem. To znamená, že umožňuje-li jurisdikce plátce, aby byl odpočet převeden do následujícího zdaňovacího období, lze požadavek na provedení korekce podle této směrnice odložit až do okamžiku, kdy je odpočet proti částce, která není dvakrát zahrnutým příjmem, v jurisdikci plátce skutečně započten.
- (22) Do působnosti hybridního nesouladu by neměly spadat rozdíly v daňových výsledcích, které lze přičíst pouze rozdíly v hodnotě přisuzované určité platbě, mimo jiné i na základě uplatnění převodních cen. Jelikož jurisdikce uplatňují rovněž různá zdaňovací období a mají různá pravidla uznávání toho, kdy vznikly položky příjmů nebo výdajů, neměly by tyto časové rozdíly být obecně považovány za vedoucí k nesouladům v daňových výsledcích. Avšak s odpočitatelnou platbou v rámci finančního nástroje, u které nelze rozumně očekávat, že bude v přiměřené době zahrnuta do příjmů, by mělo být zacházeno jako s platbou vedoucí ke vzniku hybridního nesouladu, lze-li tento odpočet bez zahrnutí přičíst rozdíly v kvalifikaci finančního nástroje nebo plateb prováděných v jeho rámci. Je třeba uvést, že pokud není platba provedená v rámci finančního nástroje zahrnuta do příjmů v přiměřené době, nesouladný výsledek vzniknout může. Jako s platbou zahrnutou do příjmů v přiměřené době by s uvedenou platbou mělo být zacházeno tehdy, pokud ji příjemce zahrnul během 12 měsíců od skončení zdaňovacího období plátce nebo děje-li se tak v souladu se zásadou obvyklých tržních podmínek. Členské státy by mohly požadovat zahrnutí platby v určité stanovené lhůtě, aby se tak zabránilo vzniku nesouladného výsledku a zajistila se daňová kontrola.
- (23) Hybridní převody mohou vést k odlišnému daňovému zacházení v případě, kdy by se v důsledku uspořádání za účelem převodu finančního nástroje zacházelo s podkladovým výnosem z tohoto nástroje tak, jako by byl získán více než jednou stranou daného uspořádání. V těchto případech by z platby v rámci hybridního převodu vyplynul pro plátce odpočet, zatímco příjemce by s ní zacházel jako s výnosem z podkladového nástroje. Toto odlišné daňové zacházení může vést k odpočtu bez zahrnutí nebo ke vzniku nadměrné slevy na dani ve vztahu k dani vybrané srážkou u zdroje z podkladového nástroje. Takovéto nesoulady by proto měly být odstraněny. V případě odpočtu bez zahrnutí by se měla použít stejná pravidla jako pro neutralizaci nesouladů z plateb v rámci hybridního finančního nástroje. V případě hybridních převodů, které jsou strukturovány za účelem vytvoření nadměrných slev na dani, by dotčený členský stát měl plátcům zabránit v tom, aby tuto nadměrnou slevu využil k získání daňové výhody, a to i uplatněním obecného pravidla proti zneužívání daňového režimu podle článku 6 směrnice (EU) 2016/1164.
- (24) Je nezbytné stanovit pravidlo umožňující členským státům řešit nesrovnalosti, které vyvstanou při provádění této směrnice, jež by vyústily v hybridní nesoulad navzdory tomu, že členské státy jednají v souladu s touto směrnicí. Pokud taková situace nastane a primární pravidlo stanovené v této směrnicí se neuplatní, mělo by se uplatnit pravidlo sekundární. Uplatnění primárního i sekundárního pravidla by se však mělo týkat pouze hybridních nesouladů ve smyslu této směrnice a nemělo by ovlivnit obecné rysy daňového systému v konkrétním členském státě.
- (25) Importované nesoulady přesouvají účinek hybridního nesouladu mezi stranami ve třetích zemích do jurisdikce členského státu prostřednictvím nehybridního nástroje, čímž narušují účinnost pravidel, která hybridní nesoulady neutralizují. Odpočitatelná platba v členském státě může sloužit k financování výdajů spojených s hybridním nesouladem. Aby se těmto importovaným nesouladům zabránilo, je zapotřebí zavést pravidla, která neumožní odpočet platby, pokud je odpovídající příjem z této platby přímo nebo nepřímo započten proti odpočtu, který vzniká v rámci hybridního nesouladu vedoucího k dvojímu odpočtu nebo odpočtu bez zahrnutí mezi třetími zeměmi.

- (26) Nesoulad vyplývající z dvojího rezidentství může vést k dvojímu odpočtu, pokud se platba provedená daňovým poplatníkem s dvojím rezidentstvím odečítá podle práva obou jurisdikcí, v nichž je daňový poplatník rezidentem. Jelikož nesoulady vyplývající z dvojího rezidentství mohou vést k dvojímu odpočtu, měly by spadat do oblasti působnosti této směrnice. Duplicitní odpočet, k němuž dochází u společnosti s dvojím rezidentstvím, by měl členský stát odepřít v rozsahu, v jakém je tato platba započtena proti částce, se kterou se podle práva druhé jurisdikce nezachází jako s příjmem.
- (27) Cílem této směrnice je zvýšit odolnost vnitřního trhu jako celku proti hybridním nesouladům. Tohoto cíle nemohou členské státy jednající samostatně uspokojivě dosáhnout, jelikož vnitrostátní systémy daní z příjmů právnických osob jsou různorodé a nezávislá opatření členských států by pouze opakovala stávající roztržité vnitřního trhu v oblasti přímých daní. Neefektivita a deformace vznikající v interakci odlišných vnitrostátních opatření by tak nadále přetrvávaly. To by mělo za následek nedostatek koordinace. Uvedeného cíle může být vzhledem k přeshraniční povaze hybridních nesouladů a potřebě přijmout řešení, která budou fungovat pro vnitřní trh jako celek, lépe dosaženo na úrovni Unie. Unie proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle. Stanovením požadované úrovně ochrany vnitřního trhu tato směrnice usiluje pouze o dosažení základního stupně koordinace v rámci Unie, který je nezbytný k naplnění jejího cíle.
- (28) Při provádění této směrnice by členské státy měly používat příslušná vysvětlení a příklady obsažené ve zprávě o BEPS v akční oblasti č. 2 jako zdroj objasnění nebo výkladu, a to v rozsahu, v jakém jsou v souladu s ustanoveními této směrnice a s právem Unie.
- (29) Pravidla týkající se hybridních nesouladů obsažená v čl. 9 odst. 1 a 2 se uplatní pouze v rozsahu, v jakém situace týkající se daňového poplatníka vede k nesouladnému výsledku. Nesouladný výsledek by neměl vzniknout v případě, kdy určité uspořádání podléhá korekci podle čl. 9 odst. 5 nebo článku 9a, a tudíž by uspořádání podléhající korekci podle uvedených částí této směrnice neměla v rámci pravidel pro hybridní nesoulady podléhat žádným dalším korekcím.
- (30) Vedou-li k neutralizaci nesouladu v daňových výsledcích ustanovení jiné směrnice, jako je například směrnice Rady 2011/96/EU⁽¹⁾, neměl by již pro uplatnění pravidel pro hybridní nesoulady stanovených touto směrnicí zbývat žádný prostor.
- (31) Komise by měla pět let po vstupu této směrnice v platnost zhodnotit její provádění a podat o něm Radě zprávu. Členské státy by měly Komisi poskytnout veškeré informace, které jsou pro toto hodnocení nezbytné.
- (32) Směrnice (EU) 2016/1164 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice (EU) 2016/1164 se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na všechny daňové poplatníky podléhající v jednom nebo více členských státech dani z příjmů právnických osob, včetně stálých provozoven subjektů, které jsou pro daňové účely rezidenty třetí země, pokud se nacházejí v jednom nebo více členských státech.

2. Článek 9a se rovněž použije na všechny subjekty, s nimiž členský stát zachází pro daňové účely jako s transparentními.“

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2011/96/EU ze dne 30. listopadu 2011 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 345, 29.12.2011, s. 8).

2) Článek 2 se mění takto:

a) v bodě 4 se poslední pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely článků 9 a 9a:

- a) vzniká-li nesouladný výsledek podle bodu 9 prvního pododstavce písm. b), c), d), e) nebo g) tohoto článku nebo je-li nezbytná korekce podle čl. 9 odst. 3 nebo článku 9a, je definice přidruženého podniku upravena tak, že se požadavek 25 procent nahrazuje požadavkem 50 procent;
- b) se s osobou, která z hlediska hlasovacích práv nebo kapitálu v určitém subjektu jedná společně s jinou osobou, zachází, jako kdyby držela v daném subjektu účast v rozsahu veškerých hlasovacích práv nebo kapitálu, jež drží uvedená jiná osoba;
- c) se přidruženým podnikem rovněž rozumí subjekt, který je součástí téže konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví jako daňový poplatník, podnik, ve kterém má daňový poplatník významný vliv na řízení, nebo podnik, který má významný vliv na řízení daňového poplatníka.“;

b) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9) „hybridním nesouladem“ situace týkající se daňového poplatníka, nebo ve vztahu k čl. 9 odst. 3 subjektu, kdy:

a) platba v rámci finančního nástroje vede k odpočtu bez zahrnutí, přičemž:

- i) tato platba není v přiměřené době zahrnuta a
- ii) tento nesouladný výsledek lze přičíst rozdílu v kvalifikaci nástroje nebo platby prováděné v jeho rámci.

Pro účely prvního pododstavce se s platbou v rámci finančního nástroje zachází jako se zahrnutou do příjmů v přiměřené době, pokud:

- i) je platba jurisdikcí příjemce zahrnuta ve zdaňovacím období, které začíná do 12 měsíců od konce zdaňovacího období plátce, nebo
 - ii) lze přiměřeně očekávat, že platba bude jurisdikcí příjemce zahrnuta v některém budoucím zdaňovacím období, a platební podmínky jsou takové, jaké by bylo možné očekávat mezi nezávislými podniky;
- b) platba hybridnímu subjektu vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesouladný výsledek plyne z rozdílu v tom, jak jsou platby hybridnímu subjektu rozdělovány podle práva jurisdikce, v níž je hybridní subjekt usazen či registrován, a jurisdikce kterékoli osoby s účastí v daném hybridním subjektu;
- c) platba subjektu s jednou či více stálými provozovny vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesouladný výsledek plyne z rozdílu v rozdělování plateb mezi ústředí a stálou provozovnu nebo mezi dvě či více stálých provozoven téhož subjektu podle práva jurisdikcí, v nichž tento subjekt působí;
- d) platba vede k odpočtu bez zahrnutí v důsledku platby nerozpoznané stálé provozovně;
- e) platba ze strany hybridního subjektu vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesoulad je výsledkem skutečnosti, že právo jurisdikce příjemce tuto platbu nerozpoznává;
- f) pomyslná platba mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvěma či více stálými provozovnami vede k odpočtu bez zahrnutí a tento nesoulad je výsledkem skutečnosti, že právo jurisdikce příjemce tuto platbu nerozpoznává, nebo
- g) dojde k dvojímu odpočtu.

Pro účely tohoto bodu 9:

- a) platba představující podkladový výnos z převáděného finančního nástroje nevede ke vzniku hybridního nesouladu podle prvního pododstavce písm. a), jestliže ji provádí obchodník na finančním trhu v rámci hybridního převodu na trhu, vyžaduje-li jurisdikce plátce od obchodníka na finančním trhu, aby veškeré částky obdržené v souvislosti s převáděným finančním nástrojem zahrnul do příjmů;
- b) hybridní nesoulad vzniká podle prvního pododstavce písm. e), f) nebo g) pouze v rozsahu, v jakém jurisdikce plátce umožňuje, aby byl tento odpočet započten proti částce, která není dvakrát zahrnutým příjmem;
- c) s nesouladným výsledkem se nezachází jako s hybridním nesouladem, pokud nevzniká mezi přidruženými podniky, mezi daňovým poplatníkem a přidruženým podnikem, mezi ústředím a stálou provozovnou, mezi dvěma či více stálými provozovnami téhož subjektu nebo v rámci strukturovaného uspořádání.

Pro účely tohoto bodu 9 a článků 9, 9a a 9b se rozumí:

- a) „nesouladným výsledkem“ dvojí odpočet nebo odpočet bez zahrnutí;
- b) „dvojitým odpočtem“ odpočet téže platby, výdajů nebo ztrát jak v jurisdikci, v níž má daná platba svůj zdroj, v níž dané výdaje vznikají nebo v níž dochází k daným ztrátám (jurisdikce plátce), tak i v jiné jurisdikci (jurisdikce investora). V případě platby ze strany hybridního subjektu nebo stálé provozovny je jurisdikcí plátce jurisdikce, v níž jsou hybridní subjekt nebo stálá provozovna usazeny nebo v níž se nacházejí;
- c) „odpočtem bez zahrnutí“ odpočet platby nebo pomyslné platby mezi ústředím a stálou provozovnou nebo mezi dvěma či více stálými provozovnami v kterékoli jurisdikci, kde se s danou platbou či pomyslnou platbou zachází jako s provedenou (jurisdikce plátce), aniž je tato platba či pomyslná platba pro daňové účely odpovídajícím způsobem zahrnuta v jurisdikci příjemce. Jurisdikcí příjemce je kterékoli jurisdikce, v níž je daná platba či pomyslná platba obdržena nebo v níž se s danou platbou či pomyslnou platbou zachází jako s obdrženou podle práva kterékoli jiné jurisdikce;
- d) „odpočtem“ částka, s níž se podle práva jurisdikce plátce nebo investora zachází jako s odpočitatelnou od zdanitelných příjmů. Pojem „odpočitatelný“ je chápán obdobně;
- e) „zahrnutím“ částka, která je podle práva jurisdikce příjemce zohledněna ve zdanitelných příjmech. S platbou v rámci finančního nástroje se nezachází jako se zahrnutou v rozsahu, v jakém splňuje požadavky pro jakoukoli daňovou úlevu pouze na základě způsobu, jak je tato platba podle práva jurisdikce příjemce kvalifikována. Pojem „zahrnutý“ je chápán obdobně;
- f) „daňovou úlevou“ osvobození od daně, snížení sazby daně, jakákoli sleva na dani nebo vrácení daně (jiné než sleva v případě daní vybíraných srážkou u zdroje);
- g) „dvakrát zahrnutým příjmem“ jakákoli příjmová položka, která je zahrnuta podle práva obou jurisdikcí, mezi nimiž nesouladný výsledek vznikl;
- h) „osobou“ fyzická osoba nebo subjekt;
- i) „hybridním subjektem“ jakýkoli subjekt či uspořádání, jež jsou podle práva jedné jurisdikce považovány za daňový subjekt a s jejichž příjmy či výdaji se podle práva jiné jurisdikce zachází jako s příjmy či výdaji jedné nebo více jiných osob;
- j) „finančním nástrojem“ jakýkoli nástroj v rozsahu, v jakém vede k výnosu z financování či kapitálu, jenž je podle práva jurisdikce příjemce či plátce zdaňován na základě pravidel pro zdanění dluhu, kapitálu nebo derivátů, a zahrnuje hybridní převod;
- k) „obchodníkem na finančním trhu“ osoba nebo subjekt, jejichž předmětem činnosti je pravidelný nákup a prodej finančních nástrojů na vlastní účet za účelem dosažení zisku;

- l) „hybridním převodem“ jakékoli uspořádání za účelem převodu finančního nástroje, s jehož podkladovým výnosem se pro daňové účely zachází jako s výnosem získaným současně více než jednou ze stran tohoto uspořádání;
- m) „hybridním převodem na trhu“ jakýkoli hybridní převod, který provádí obchodník na finančním trhu v rámci běžné činnosti, a nikoli v rámci strukturovaného uspořádání;
- n) „nerozpoznanou stálou provozovnou“ jakékoli uspořádání, se kterým je podle práva jurisdikce ústředí zacházeno jako se stálou provozovnou, zatímco podle práva druhé jurisdikce s ním jako se stálou provozovnou zacházeno není.“;

c) doplňují se nové body, které znějí:

- „10) „konsolidovanou skupinou pro účely účetního výkaznictví“ skupina zahrnující všechny subjekty, které jsou plně zahrnuty do konsolidované účetní závěrky vypracované v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví nebo vnitrostátním systémem účetního výkaznictví členského státu;
- 11) „strukturovaným uspořádáním“ uspořádání spojené s hybridním nesouladem, kde je nesouladný výsledek zohledněn v ceně v rámci podmínek tohoto uspořádání, nebo uspořádání, jehož účelem je vyvolat příslušný výsledek z hybridního nesouladu, pokud nelze rozumně očekávat, že daňový poplatník nebo přidružený podnik o hybridním nesouladu nevěděl a nepodílel se na hodnotě daňové výhody z hybridního nesouladu vyplývající.“

3) Článek 4 se mění takto:

a) v odst. 5 písm. a) se bod ii) nahrazuje tímto:

- „ii) veškerá aktiva a závazky se oceňují za použití stejné metody jako v konsolidované účetní závěrce vypracované v souladu s mezinárodními standardy účetního výkaznictví nebo vnitrostátním systémem účetního výkaznictví členského státu;“;

b) odstavce 8 se nahrazuje tímto:

- „8. Pro účely odstavců 1 až 7 může být daňovému poplatníkovi uděleno právo použít konsolidovanou účetní závěrku sestavenou podle jiných účetních standardů než mezinárodních standardů účetního výkaznictví nebo vnitrostátního systému účetního výkaznictví členského státu.“

4) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Hybridní nesoulady

1. V rozsahu, v jakém hybridní nesoulad vede ke dvojímu odpočtu:

- a) se odpočet odepře v členském státě, jenž je jurisdikcí investora, a
- b) není-li odpočet odepřen v jurisdikci investora, odepře se v členském státě, jenž je jurisdikcí plátce.

Jakýkoli takový odpočet však musí být způsobilý k započtení proti dvakrát zahrnutému příjmu, jenž vznikne ve stávajícím či následujícím zdaňovacím období.

2. V rozsahu, v jakém hybridní nesoulad vede k odpočtu bez zahrnutí:

- a) odpočet se odepře v členském státě, jenž je jurisdikcí plátce, a
- b) není-li odepřen odpočet v jurisdikci plátce, zahrne se výše platby, která by jinak vedla k nesouladnému výsledku, do příjmů v členském státě, jenž je jurisdikcí příjemce.

3. Členský stát odepře odpočet jakékoli platby ze strany daňového poplatníka v rozsahu, v jakém tato platba přímo či nepřímo financuje odpočitatelný výdaj, jenž vede ke vzniku hybridního nesouladu prostřednictvím transakce či série transakcí mezi přidruženými podniky nebo v rámci strukturovaného uspořádání, a to s výjimkou rozsahu, v jakém jedna z jurisdikcí, kterých se daná transakce či série transakcí týká, provedla ve vztahu k tomuto hybridnímu nesouladu rovnocennou korekci.

4. Členský stát může vyjmout z působnosti:

a) odst. 2 písm. b) tohoto článku hybridní nesoulady ve smyslu čl. 2 bodu 9 prvního pododstavce písm. b), c), d) nebo f);

b) odst. 2 písm. a) a b) tohoto článku hybridní nesoulady, jež jsou výsledkem platby úroku v rámci finančního nástroje přidruženému podniku, pokud:

i) finanční nástroj vykazuje rysy konverze, rekapitalizace z vnitřních zdrojů či odpisu;

ii) finanční nástroj byl vydán výhradně za účelem splnění požadavků na schopnost absorbovat ztráty vztahujících se na bankovní odvětví a v rámci požadavků na schopnost daňového poplatníka absorbovat ztráty je jako takový uznán;

iii) finanční nástroj byl vydán

— v souvislosti s finančními nástroji s rysy konverze, rekapitalizace z vnitřních zdrojů či odpisu na úrovni některého mateřského podniku,

— na úrovni nezbytné ke splnění příslušných požadavků na schopnost absorbovat ztráty,

— nikoli v rámci strukturovaného uspořádání; a

iv) celkový čistý odpočet za konsolidovanou skupinu v rámci dotčeného uspořádání nepřevyšuje částku, která by vyplynula v situaci, kdy by daňový poplatník tento finanční nástroj vydal přímo na trh.

Písmeno b) se použije do 31. prosince 2022.

5. V rozsahu, v jakém se hybridní nesoulad týká příjmu nerozpoznané stálé provozovny, který není předmětem daně v členském státě, jehož je daňový poplatník rezidentem pro daňové účely, vyžaduje tento členský stát od daňového poplatníka zahrnutí příjmu, který by byl jinak nerozpoznané stálé provozovně přiřazen. První věta se použije, pokud se na daný členský stát nevztahuje povinnost osvobodit tento příjem od daně na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění uzavřené mezi daným členským státem a třetí zemí.

6. V rozsahu, v jakém je účelem hybridního převodu dosáhnout úlevy v případě srážkové daně z platby vyplývající z převedeného finančního nástroje ve prospěch více než jedné ze zúčastněných stran, omezí členský stát daňového poplatníka prospěch z této úlevy poměrně k čistému zdanitelnému příjmu souvisejícímu s danou platbou.“

5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 9a

Reverzní hybridní nesoulady

1. Jestliže se jeden či více přidružených nerezidentských subjektů, které v hybridním subjektu registrovaném nebo usazeném v členském státě drží dohromady přímou či nepřímou účast v rozsahu 50 procent nebo více hlasovacích práv, kapitálu nebo práv na podíl na zisku, nachází v jurisdikci či jurisdikcích, v nichž je daný hybridní subjekt považován za osobu povinnou k dani, považuje se tento hybridní subjekt za rezidenta daného členského státu a jeho příjem se zdaňuje v rozsahu, v jakém není jinak zdaňován podle práva daného členského státu nebo kterékoli jiné jurisdikce.

2. Odstavec 1 se nepoužije na subjekt kolektivního investování. Pro účely tohoto článku se subjektem kolektivního investování rozumí investiční fond nebo nástroj, který má velké množství investorů, drží diverzifikované portfolio cenných papírů a v zemi usazení podléhá regulaci na ochranu investorů.

Článek 9b

Nesoulady z daňového rezidenství

V rozsahu, v jakém je odpočet platby, výdajů nebo ztrát daňového poplatníka, který je pro daňové účely rezidentem ve dvou či více jurisdikcích, odpočitatelný od základu daně v obou jurisdikcích, odepře členský stát daňového poplatníka odpočet v rozsahu, v jakém druhá jurisdikce umožňuje tento duplicitní odpočet započíst proti příjmu, jenž není dvakrát zahrnutým příjmem. Jsou-li obě jurisdikce členskými státy, odepře odpočet členský stát, v němž podle smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi oběma dotčenými členskými státy není daňový poplatník považován za rezidenta.“

6) V čl. 10 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce Komise zhodnotí do 1. ledna 2022 provádění článků 9 a 9b, a zejména důsledky výjimky stanovené v čl. 9 odst. 4 písm. b), a podá o tom Radě zprávu.“

7) V článku 11 se vkládá nový odstavec, který zní:

„5a. Odchylně od odstavce 1 členské státy do 31. prosince 2019 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 9. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.“

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2019. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Odchylně od odstavce 1 členské státy do 31. prosince 2021 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 9a směrnice (EU) 2016/1164. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. ledna 2022.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 29. května 2017.

Za Radu
předseda
C. CARDONA

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/953

ze dne 6. června 2017,

kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát a harmonogram zpráv o pozicích podávaných investiční podniky a organizátory trhu provozujícími obchodní systém podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU ⁽¹⁾, a zejména na čl. 58 odst. 7 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem dosažení větší transparentnosti trhů s komoditními deriváty, emisními povolenkami a jejich deriváty by organizátoři trhu a investiční podniky provozující obchodní systém, ve kterém jsou tyto finanční nástroje obchodovány, měli zveřejňovat týdenní zprávu se souhrnným počtem osob, které jsou držiteli smlouvy, a s celkovou otevřenou pozicí u každého komoditního derivátu, emisní povolenky nebo jejich derivátu, jež překračuje prahové hodnoty stanovené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/591 ⁽²⁾, pokud jde o regulační technické normy pro uplatňování limitů pozic na komoditní deriváty, a předkládat uvedenou zprávu Evropskému orgánu pro cenné papíry a trhy (ESMA).
- (2) Včasným předkládáním zpráv, které byly předtím zveřejněny příslušnými obchodními systémy, v rámci jednoznačně stanovené a jednotné lhůty se orgánu ESMA usnadní týdenní centralizované zveřejňování těchto zpráv z celé Unie.
- (3) V zájmu konzistentnosti a k zajištění hladkého fungování finančních trhů je nezbytné, aby se ustanovení tohoto nařízení a ustanovení směrnice 2014/65/EU použila od stejného data.
- (4) Toto nařízení vychází z návrhu prováděcích technických norem předložených Komisi orgánem ESMA.
- (5) Orgán ESMA uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrhu prováděcích technických norem, ze kterého toto nařízení vychází, zanalyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/591 ze dne 1. prosince 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy pro uplatňování limitů pozic na komoditní deriváty (Úř. věst. L 87, 31.3.2017, s. 479).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Lhůty pro podávání zpráv

Organizátoři trhu a investiční podniky uvedené v čl. 58 odst. 1 směrnice 2014/65/EU zašlou orgánu ESMA týdenní zprávu uvedenou v písmenu a) uvedeného článku ohledně souhrnných pozic držných na konci obchodování každého týdne nejpozději ve středu následujícího týdne v 17:30 hodin SEČ.

Pokud pondělí, úterý nebo středa v týdnu, kdy má být uvedená zpráva předložena, není pro organizátora trhu nebo investiční podnik uvedené v prvním odstavci pracovním dnem, předloží uvedený organizátor trhu nebo investiční podnik danou zprávu co nejdříve a nejpozději ve čtvrtek uvedeného týdne v 17:30 hodin SEČ.

Článek 2

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 3. ledna 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. června 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/954

ze dne 6. června 2017

o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám stanovených v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 497 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby se zabránilo narušení mezinárodních finančních trhů a zamezilo penalizaci institucí tím, že by se na ně během procesu uznávání stávajících ústředních protistran z třetích zemí vztahovaly vyšší kapitálové požadavky, bylo v čl. 497 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 stanoveno přechodné období, během něhož mohou instituce pokládat všechny ústřední protistrany z třetích zemí, s nimiž instituce usazené v Unii provádějí clearing transakcí, za způsobilé ústřední protistrany.
- (2) Nařízením (EU) č. 575/2013 bylo změněno nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽²⁾, pokud jde o některé vstupy pro výpočet kapitálových požadavků na instituce pro expozice vůči ústředním protistranám z třetích zemí. V souladu s tím čl. 89 odst. 5a nařízení (EU) č. 648/2012 vyžaduje, aby určité ústřední protistrany z třetích zemí podávaly po omezenou dobu informace o celkové částce počáteční marže přijaté od členů svého clearingového systému. Toto přechodné období odpovídá období stanovenému v čl. 497 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.
- (3) Obě přechodná období měla skončit dnem 15. června 2014.
- (4) Ustanovení čl. 497 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 zmocňuje Komisi přijmout za mimořádných okolností prováděcí akt s cílem prodloužit přechodné období pro kapitálové požadavky o šest měsíců. Toto prodloužení by mělo být uplatněno rovněž na lhůty stanovené v čl. 89 odst. 5a nařízení (EU) č. 648/2012. Tato přechodná období byla prodloužena do 15. června 2017 prováděcími nařízeními Komise (EU) č. 591/2014 ⁽³⁾, (EU) č. 1317/2014 ⁽⁴⁾, (EU) 2015/880 ⁽⁵⁾, (EU) 2015/2326 ⁽⁶⁾, (EU) 2016/892 ⁽⁷⁾ a (EU) 2016/2227 ⁽⁸⁾.
- (5) Pokud jde o ústřední protistrany usazené ve třetích zemích, které dosud požádaly o uznání, uznal jich Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) již 28. Z těchto ústředních protistran byly uznány dvě ze Spojených států amerických po přijetí prováděcího nařízení (EU) 2016/2227 na základě prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/377 ⁽⁹⁾. Po přijetí prováděcích rozhodnutí Komise (EU) 2016/2269 ⁽¹⁰⁾, (EU) 2016/2275 ⁽¹¹⁾, (EU) 2016/2276 ⁽¹²⁾, (EU) 2016/2277 ⁽¹³⁾ a (EU) 2016/2278 ⁽¹⁴⁾ bylo navíc uznáno též pět ústředních protistran z Indie, Japonska, Brazílie, Mezinárodního finančního centra v Dubaji a Spojených arabských emirátů. Nakonec lze uznat i další ústřední protistrany z Indie na základě prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/2269 a z Nového Zélandu na základě prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2016/2274 ⁽¹⁵⁾. Zbývající ústřední strany ze třetích zemí přes tento pozitivní vývoj na uznání stále čekají a proces jejich uznávání do 15. června 2017 dokončen nebude. Pokud nebude přechodné období prodlouženo, musely by instituce usazené v Unii (nebo jejich dceřiné podniky usazené mimo Unii), které mají vůči zbývajícím ústředním protistranám ze třetích zemí expozice, výrazně zvýšit svůj kapitál na tyto expozice. Třebaže by toto navýšení mohlo být pouze dočasné, mohlo by vést k odstoupení těchto institucí jako přímých účastníků v uvedených ústředních protistranách, či přinejmenším k dočasnému ukončení poskytování clearingových služeb klientům těchto institucí, a tudíž k vážnému narušení trhů, na nichž tyto ústřední protistrany působí.

- (6) Nutnost zabránit narušení trhů mimo Unii, která již dříve vedla k prodloužení přechodného období stanoveného v čl. 497 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, by proto přetrvávala i poté, co skončí prodloužení přechodného období stanovené v prováděcím nařízení (EU) 2016/2227. Další prodloužení přechodného období by mělo umožnit institucím usazeným v Unii (nebo jejich dceřiným podnikům usazeným mimo Unii) zamezit výraznému navýšení kapitálových požadavků kvůli dosud neukončenému procesu uznávání ústředních protistran, jež průchodným a přístupným způsobem poskytují zvláštní druh clearingových služeb, který instituce usazené v Unii (nebo jejich dceřiné podniky usazené mimo Unii) požadují. Z tohoto důvodu je vhodné přechodná období prodloužit o dalších šest měsíců.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Evropského bankovního výboru,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Patnáctiměsíční období uvedená v čl. 497 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a v čl. 89 odst. 5a druhém pododstavci nařízení (EU) č. 648/2012, která byla naposledy prodloužena v souladu s článkem 1 prováděcího nařízení (EU) 2016/2227, se prodlužují o dalších šest měsíců, tj. do 15. prosince 2017.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. června 2017.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 591/2014 ze dne 3. června 2014 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 165, 4.6.2014, s. 31).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1317/2014 ze dne 11. prosince 2014 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 355, 12.12.2014, s. 6).

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/880 ze dne 4. června 2015 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám stanovených v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 143, 9.6.2015, s. 7).

- (⁶) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2326 ze dne 11. prosince 2015 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám stanovených v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 328, 12.12.2015, s. 108).
- (⁷) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/892 ze dne 7. června 2016 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám stanovených v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 151, 8.6.2016, s. 4).
- (⁸) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2227 ze dne 9. prosince 2016 o prodloužení přechodných období týkajících se kapitálových požadavků pro expozice vůči ústředním protistranám stanovených v nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 336, 10.12.2016, s. 36).
- (⁹) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/377 ze dne 15. března 2016 o rovnocennosti regulačního rámce Spojených států amerických pro ústřední protistrany, které jsou povoleny Komisí pro obchodování s komoditními futures (Commodity Futures Trading Commission) a podléhají jejímu dohledu, požadavkům nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 70, 16.3.2016, s. 32).
- (¹⁰) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2269 ze dne 15. prosince 2016 o rovnocennosti regulačního rámce pro ústřední protistrany v Indii v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 38).
- (¹¹) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2275 ze dne 15. prosince 2016 o rovnocennosti regulačního rámce pro ústřední protistrany v Japonsku v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 57).
- (¹²) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2276 ze dne 15. prosince 2016 o rovnocennosti regulačního rámce pro ústřední protistrany v Brazílii v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 61).
- (¹³) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2277 ze dne 15. prosince 2016 o rovnocennosti regulačního rámce Mezinárodního finančního centra v Dubaji pro ústřední protistrany v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 65).
- (¹⁴) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2278 ze dne 15. prosince 2016 o rovnocennosti regulačního rámce pro ústřední protistrany ve Spojených arabských emirátech v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 68).
- (¹⁵) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2274 ze dne 15. prosince 2016 o rovnocennosti regulačního rámce pro ústřední protistrany na Novém Zélandu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 342, 16.12.2016, s. 54).
-

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/955

ze dne 29. května 2017,

kterým se mění rozhodnutí Rady 2008/376/ES o přijetí výzkumného programu Výzkumného fondu pro uhlí a ocel a o víceletých technických základních směrech pro tento program

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na Protokol č. 37 o finančních důsledcích uplynutí doby platnosti Smlouvy o ESUO a o Výzkumném fondu pro uhlí a ocel, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 2 druhý pododstavec tohoto protokolu,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ⁽²⁾ (dále jen „rámcový program Horizont 2020“) vyzývá k přezkoumání rozhodnutí Rady 2008/376/ES ⁽³⁾ s cílem zajistit, že výzkumný program Výzkumného fondu pro uhlí a ocel (dále jen „program výzkumného fondu“) doplňuje rámcový program Horizont 2020 v odvětvích spjatých s uhelným a ocelářským průmyslem.
- (2) Aby se zajistil soudržný rámec pro účast jak v programu výzkumného fondu, tak v rámcovém programu Horizont 2020, je třeba některá pravidla účasti v programu výzkumného fondu sladit s pravidly platnými pro rámcový program Horizont 2020.
- (3) Je třeba revidovat pravidla upravující pravomoci a složení poradních a technických skupin, zejména ve vztahu k osobám jmenovaným Komisí jako odborníci, aby se zajistila větší transparentnost a soulad a slučitelnost s rámcovými předpisy pro odborné skupiny Komise a také co nejvyváženější zastoupení relevantních odborných zaměření a oblastí zájmu i optimální zastoupení žen a mužů.
- (4) Je vhodné zvážit jednodušší pravidla financování, která usnadní účast malých a středních podniků v programu výzkumného fondu a umožní vlastníkům malých a středních podniků a ostatním fyzickým osobám nepobírajícím mzdu používat k výpočtu nákladů na pracovníky jednotkové náklady.
- (5) Opatření nezbytná k provedení rozhodnutí 2008/376/ES by měla být přijata v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (6) Rozhodnutí 2008/376/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 14. prosince 2016 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2008/376/ES ze dne 29. dubna 2008 o přijetí výzkumného programu Výzkumného fondu pro uhlí a ocel a o víceletých technických základních směrech pro tento program (Úř. věst. L 130, 20.5.2008, s. 7).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2008/376/ES se mění takto:

1) článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

Úkoly poradních skupin

Jednotlivé poradní skupiny poskytují Komisi poradenství ohledně výzkumu a technického vývoje v odvětví uhlí a v odvětví oceli, a to z těchto hledisek:

- a) celkový vývoj výzkumného programu, soubor informací, jak je uveden v čl. 25 odst. 3, a budoucí základní směry;
 - b) soulad a možné zdvojení s dalšími programy výzkumu a technologického vývoje na unijní a vnitrostátní úrovni;
 - c) stanovení hlavních zásad pro sledování projektů výzkumu a technického vývoje;
 - d) relevantnost prací, které probíhají v rámci jednotlivých projektů;
 - e) cíle výzkumu výzkumného programu uvedené v oddílech 3 a 4 kapitoly II;
 - f) roční prioritní cíle uvedené v souboru informací, popřípadě prioritní cíle pro vyhrazené výzvy k podávání návrhů, jak je uvedeno v čl. 25 odst. 2;
 - g) příprava příručky pro hodnocení a výběr projektů výzkumu a technického vývoje, jak je uvedena v člancích 27 a 28;
 - h) pravidla, postupy a účinnost hodnocení návrhů akcí výzkumu a technologického vývoje;
 - i) počet, pravomoci a organizace technických skupin uvedených v článku 24;
 - j) sestavení vyhrazených nabídkových řízení uvedených v čl. 25 odst. 2;
 - k) další opatření na žádost Komise.“;
- 2) článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Složení poradních skupin

1. Složení poradních skupin odpovídá tabulkám uvedeným v příloze. Členové poradních skupin jsou osoby jmenované Komisí, aby zastupovali společné zájmy zúčastněných stran. Nezastupují jednu zúčastněnou stranu, avšak vyjadřují názor společný různým organizacím zúčastněných stran.

Členové jsou jmenováni na dobu 42 měsíců. Členové, kteří již nejsou schopni efektivně přispívat k jednáním skupiny, odstoupí nebo porušují, a to i po skončení svého funkčního období, mlčenlivost o informacích, které jsou předmětem služebního tajemství, zejména informace o podnicích, jejich obchodních poměrech nebo nákladových položkách, přestávají být zváni k účasti na zasedáních poradních skupin a mohou být na zbývající část svého funkčního období nahrazeni.

2. Členové poradních skupin jsou vybíráni z řad odborníků, kteří mají schopnosti v oblastech uvedených v kapitole II oddílu 3 a 4 a kteří odpověděli na veřejnou výzvu k podávání přihlášek. Odborníci mohou být rovněž jmenováni na návrh některého ze subjektů uvedených v tabulkách v příloze nebo členskými státy.

Členové poradních skupin jsou v daném oboru činní a dbají na odvětvové priority.

3. Komise se snaží zajistit, aby v každé poradní skupině byla vysoká odborná způsobilost a pokud možno také co nejvyváženější zastoupení relevantních odborných zaměření a oblastí zájmu i optimální zeměpisné zastoupení a zastoupení žen a mužů, s ohledem na konkrétní úkoly poradní skupiny, druh požadované odborné kvalifikace a výsledky výběrového řízení.“;

3) článek 24 se nahrazuje tímto:

„Článek 24

Zřízení a úkoly technických skupin pro uhlí a ocel

1. Technické skupiny pro uhlí a ocel (dále jen „technické skupiny“) poskytují podporu Komisi při sledování výzkumných, pilotních a ukázkových projektů.

Členové technických skupin jsou jmenováni za svou osobu Komisí.

Členové, kteří již nejsou schopni efektivně přispívat k jednáním skupiny, odstoupí nebo porušují, a to i po skončení svého funkčního období, mlčenlivost o informacích, které jsou předmětem služebního tajemství, zejména informace o podnicích, jejich obchodních poměrech nebo nákladových položkách, přestávají být zváni k účasti na zasedáních technických skupin.

2. Členové technických skupin jsou vybíráni z řad odborníků, kteří mají schopnosti na poli strategie výzkumu, řízení nebo výroby v oblastech uvedených v kapitole II oddílu 3 a 4 a kteří odpověděli na veřejnou výzvu k podávání přihlášek.

Členové technických skupin jsou v daném oboru činní a odpovídají za strategii výzkumu, řízení nebo výrobu v příslušných oblastech.

3. Komise se snaží zajistit, aby v každé technické skupině byla vysoká úroveň odborné způsobilosti, vyvážené zastoupení relevantních odborných zaměření a pokud možno co nejvyváženější zastoupení mužů a žen, jakož i zeměpisné zastoupení, s ohledem na konkrétní úkoly technické skupiny, druh požadované odborné kvalifikace a výsledky výběrového řízení. Členství v technické skupině nevyklučuje způsobilost být odborným hodnotitelem.

Komise zajistí stanovení pravidel a postupů nezbytných k zamezení a řádnému řešení střetu zájmů u členů technických skupin pověřených posouzením konkrétního projektu. Tyto předpisy rovněž zajistí rovné a spravedlivé zacházení po celou dobu sledování projektů.

Schůze technických skupin se pokud možno konají na místech zvolených tak, aby bylo co nejlépe zajištěno sledování projektu a hodnocení výsledků.“;

4) článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Výzva k podávání návrhů

1. Výzva k podávání návrhů se vyhlašuje každý rok. Datum zahájení podávání návrhů se zveřejňuje jako součást souboru informací uvedeného v odstavci 3. Není-li stanoveno jinak, je posledním dnem pro podání návrhů 15. září každého roku. Připadá-li 15. září na víkend nebo na pátek či pondělí, posouvá se termín automaticky na první pracovní den následující po 15. září. Datum posledního dne pro podávání návrhů se zveřejňuje jako součást souboru informací uvedeného v odstavci 3.

2. Pokud se Komise v souladu s čl. 41 písm. d) a e) rozhodne upravit termín pro podání návrhů uvedený v odstavci 1 tohoto článku nebo vyhlásit vyhrazenou výzvu k podávání návrhů, zveřejní uvedené informace v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Vyhrazené výzvy k podávání návrhů obsahují termíny a způsoby podání návrhů, včetně toho, zda budou jednokolové nebo dvoukolové, způsob hodnocení návrhů, priorit, typu způsobilých projektů, jak je uvedeno v článcích 14 až 18, a předpokládané financování.

3. Komise zajistí, aby všichni potenciální účastníci měli v okamžiku zveřejnění výzvy k podávání návrhů k dispozici dostačující pokyny a informace, a to zejména prostřednictvím souboru informací dostupného na internetové stránce Komise. Soubor informací lze také od Komise na požádání obdržet v tištěné formě.

Soubor informací obsahuje podrobná pravidla účasti, metody správy návrhů a projektů, formuláře žádostí, pravidla pro podávání návrhů, vzorové grantové dohody, informace o způsobilých nákladech a maximálním povoleném finančním příspěvku, informace o metodách plateb a roční prioritní cíle výzkumného programu.

Žádosti se podávají Komisi v souladu s pravidly stanovenými v souboru informací.“;

5) v článku 27 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise zajistí, aby všichni potenciální účastníci měli k dispozici příručku pro hodnocení a výběr akcí výzkumu a technologického vývoje.“;

6) v článku 28 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise vypracuje seznam přijatých návrhů, seřazených podle kvality.“;

7) vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 29a

Provádění akcí

1. Účastníci provádějí akce v souladu se všemi podmínkami a povinnostmi stanovenými tímto rozhodnutím, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (*) a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 (**), výzvou k podávání návrhů a grantovou dohodou.

2. Účastníci nepřijmou žádné závazky, které jsou neslučitelné s tímto rozhodnutím nebo s grantovou dohodou. Pokud některý účastník nesplní své povinnosti spojené s technickým prováděním akce, ostatní účastníci tyto povinnosti splní bez dalšího financování z prostředků Unie, ledaže je Komise těchto povinností výslovně zproští. Účastníci zajistí, aby Komise byla včas informována o každé události, která by mohla podstatně ovlivnit provádění akce nebo zájmy Unie.

3. Účastníci provedou akce a přijmou za tímto účelem všechna nezbytná a přiměřená opatření. Musí mít k dispozici vhodné zdroje potřebné k provedení akce, a to v době, kdy jsou potřebné. Je-li to nezbytné k provedení akce, mohou o provedení práce v rámci akce požádat třetí strany, včetně subdodavatelů. Účastníci jsou za provedenou práci nadále odpovědní vůči Komisi a vůči ostatním účastníkům.

4. Zadávání subdodávek pro provedení některých složek akce je omezeno na případy stanovené v grantové dohodě a na řádně odůvodněné případy, které nebylo možné v době vstupu grantové dohody v platnost jednoznačně předvídat.

5. Třetí strany jiné než subdodavatelé mohou provést práci v rámci akce za podmínek stanovených v grantové dohodě. Příslušná třetí strana a práce, kterou má vykonat, se stanoví v grantové dohodě.

Náklady vzniklé těmito třetími stranám mohou být považovány za způsobilé, pokud daná třetí strana splní všechny tyto podmínky:

a) byla by způsobilá pro financování, pokud by byla účastníkem;

b) je přidruženým subjektem nebo má právní vazbu na účastníka, z níž vyplývá spolupráce, která není omezena na danou akci;

- c) je uvedena v grantové dohodě a
- d) dodržuje pravidla použitelná pro účastníka podle grantové dohody, pokud jde o způsobilost nákladů a kontrolu výdajů.

6. Účastníci dodržují vnitrostátní právní předpisy i etická pravidla v zemích, kde se akce provádí. Účastníci případně před zahájením akce obdrží souhlas příslušných celostátních nebo místních etických výborů.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

(**) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).“;

- 8) článek 33 se nahrazuje tímto:

„Článek 33

Náklady na pracovníky

Způsobilé náklady na pracovníky zahrnují pouze hodiny skutečně odpracované osobami, které přímo vykonávají práci v rámci akce.

Náklady na pracovníky vzniklé vlastníkům malých a středních podniků a jiným fyzickým osobám, které nepobírají mzdu, lze nahradit na základě jednotkových nákladů.“;

- 9) článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Jmenování nezávislých a vysoce kvalifikovaných odborníků

Na jmenování nezávislých a vysoce kvalifikovaných odborníků uvedených v článku 18, čl. 28 odst. 2 a v článku 38 se použijí obdobně ustanovení článku 40 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků programu „Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020)“ a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 81).“;

- 10) v článku 41 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) změny termínu pro podání návrhů podle článku 25;“;

- 11) v článku 42 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 29. května 2017.

Za Radu
předseda
C. CARDONA

ROZHODNUTÍ RADY (Euratom) 2017/956

ze dne 29. května 2017

o přijetí doplňkového programu výzkumu reaktoru s vysokým tokem neutronů na období 2016–2019, který má být prováděn Společným výzkumným střediskem pro Evropské společenství pro atomovou energii

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 7 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po konzultaci s Výborem pro vědu a techniku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V rámci Evropského výzkumného prostoru je a po jistou dobu zůstane reaktor s vysokým tokem neutronů (dále jen „HFR“) v Pettenu významným prostředkem, který má Společenství k dispozici k výzkumu v rámci věd o materiálech, k testování materiálů, k nukleární medicíně a k výzkumu bezpečnosti jaderných reaktorů.
- (2) Provoz HFR podporovala série doplňkových programů výzkumu, z nichž poslední ⁽¹⁾ skončil dne 31. prosince 2015.
- (3) Provoz HFR pokračoval po celý rok 2016 bez doplňkového programu výzkumu, zatímco subjekty pověřené financujícími členskými státy o věci jednaly. Vzhledem k tomu, že toto úsilí vedlo k dohodě mezi dvěma vnitrostátními subjekty, je nutné zajistit pokračování finanční podpory v rámci nového doplňkového programu výzkumu.
- (4) Pro zajištění kontinuity mezi doplňkovými programy výzkumu by mělo být toto rozhodnutí použitelné od 1. ledna 2016. Část příspěvků podle doplňkového programu výzkumu HFR na období 2016–2019 by mělo být dovoleno použít na výdaje vynaložené během roku 2016.
- (5) Protože HFR je potřebný jakožto nenahraditelná infrastruktura Společenství pro výzkum v oblasti bezpečnosti jaderných reaktorů, ochrany zdraví (včetně vývoje lékařských izotopů v rámci lékařského výzkumu), jaderné fúze, základního výzkumu, odborné přípravy a nakládání s odpady (včetně bezpečnostních aspektů jaderných paliv používaných v určitých unijních reaktorových systémech, jež jsou předmětem zájmu v Evropě), mělo by se v jeho provozu podle doplňkového programu výzkumu HFR na období 2016–2019 pokračovat do konce roku 2019.
- (6) CEA (*Commissariat à l'énergie atomique et aux énergies alternatives*, Francie) a NRG (*Nuclear Research and Consultancy Group V.O.F.*, Nizozemsko) vzhledem ke svému zvláštnímu zájmu o ozařovací schopnosti HFR dosáhly jakožto výkonné orgány Francie a Nizozemska dohody a budou doplňkový program výzkumu HFR na období 2016–2019 v celém rozsahu financovat formou příspěvků do souhrnného rozpočtu Evropské unie v podobě účelově vázaných příjmů.
- (7) Tyto příspěvky jsou určeny k financování provozu HFR s cílem podpořit provádění výzkumného programu za běžného provozu a při pravidelné údržbě HFR. Oficiální oznámení provozovatele NRG o konečném odstavení nizozemskému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu před vyhlášením stavu bezpečné konzervace povede k pozastavení zbývajících plateb k uhrazení i výzev Komise k úhradě příspěvků,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Doplňkový program výzkumu pro provoz HFR, jehož cíle jsou uvedeny v příloze I, se přijímá na dobu čtyř let počínaje 1. lednem 2016.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2012/709/Euratom ze dne 13. listopadu 2012 o přijetí doplňkového programu výzkumu reaktoru s vysokým tokem neutronů na období 2012–2015, který má být prováděn Společným výzkumným střediskem pro Evropské společenství pro atomovou energii (Úř. věst. L 321, 20.11.2012, s. 59).

Článek 2

Náklady na provádění programu, odhadované ve výši 30,2 milionu EUR, jsou plně financovány z příspěvků Francie a Nizozemska, jednajících prostřednictvím CEA a NRG. Rozdělení této částky je stanoveno v příloze II. Tento příspěvek se považuje za účelově vázaný příjem v souladu s čl. 21 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾.

Článek 3

1. Řízením programu je pověřena Komise. Za tímto účelem využívá služeb Společného výzkumného střediska.
2. Správní rada Společného výzkumného střediska je Komisí průběžně informována o provádění programu.

Článek 4

Pokud NRG oficiálně oznámí konečné odstavení HFR nizozemskému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu před vyhlášením stavu bezpečné konzervace, zbavují se Francie a Nizozemsko, jednající prostřednictvím CEA a NRG, povinností provést zbývající platby a Komise přestane předkládat výzvy k úhradě příspěvků podle tohoto rozhodnutí.

Článek 5

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě závěrečnou zprávu o provádění tohoto rozhodnutí po ukončení doplňkového programu výzkumu HFR na období 2016–2019.

Článek 6

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2016.

Článek 7

Toto rozhodnutí je určeno členskými státním.

V Bruselu dne 29. května 2017.

Za Radu
předseda
C. CORDONA

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

PŘÍLOHA I

VĚDECKOTECHNICKÉ CÍLE

Hlavní cíle doplňkového programu výzkumu HFR jsou:

1. Zajistit bezpečný a spolehlivý provoz HFR tak, aby se zaručila dostupnost toku neutronů pro experimentální účely.
2. Umožnit efektivní využívání HFR výzkumnými instituty v široké škále oblastí výzkumu: zlepšení bezpečnosti jaderných reaktorů, ochrana zdraví (včetně vývoje lékařských izotopů), jaderná fúze, základní výzkum, odborná příprava a nakládání s odpadem (včetně bezpečnostních aspektů jaderných paliv pro reaktorové systémy, jež jsou předmětem zájmu v Evropě).

PŘÍLOHA II

ROZDĚLENÍ PŘÍSPĚVKŮ

Příspěvky na doplňkový program výzkumu HFR pocházejí z Nizozemska a Francie.

Příspěvky jsou rozděleny takto:

Francie: 1,2 milionu EUR,

Nizozemsko: 29 milionů EUR,

celkem: 30,2 milionu EUR.

Tyto příspěvky se platí do souhrnného rozpočtu Evropské unie a musí být účelově vázány na tento program. Podle pracovního programu, o němž bude mezi přispívajícími členskými státy a Komisí dosaženo dohody, může část těchto příspěvků v rámci tohoto doplňkového programu pokrýt výdaje na provoz HFR během roku 2016.

Uvedené příspěvky jsou pevně stanovené a nepodléhají revizi v souvislosti se změnami provozních nákladů a nákladů na údržbu a vyřazení z provozu.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/957**ze dne 6. června 2017****o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu přečištěné kyseliny tereftalové a jejích solí pocházejících z Korejské republiky**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾, a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP**1.1. Zahájení šetření**

- (1) Evropská komise (dále jen „Komise“) zahájila dne 3. srpna 2016 antidumpingové šetření týkající se dovozu přečištěné kyseliny tereftalové (dále jen „PTA“) a jejích solí pocházejících z Korejské republiky (dále jen „dotčená země“) do Unie na základě článku 5 nařízení (EU) 2016/1036 (dále jen „základní nařízení“). V *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾ uveřejnila příslušné oznámení (dále jen „oznámení o zahájení řízení“).
- (2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podaly dne 20. června 2016 společnosti BP Aromatics Limited NV, Artland PTA SA a Indorama Ventures Quimica S.L.U. (dále jen „žadatelé“) představující více než 25 % celkové výroby přečištěné kyseliny tereftalové a jejích solí v Unii. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečné k zahájení šetření.

1.2. Zúčastněné strany

- (3) V oznámení o zahájení řízení Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak šetření zúčastnit. Navíc Komise o zahájení šetření výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce, korejské orgány, známé dovozce a uživatele a vyzvala je k účasti.
- (4) Zúčastněné strany měly příležitost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

1.3. Výběr vzorku

- (5) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že možná bude nutné vybrat vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 17 základního nařízení.

a) Výběr vzorku vyvážejících výrobců v Korejské republice

- (6) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud shledá, že ano, aby mohla vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v Korejské republice, aby jí poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala zastoupení Korejské republiky při Evropské unii, aby identifikovalo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem účastnit se šetření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu přečištěné kyseliny tereftalové a jejích solí pocházejících z Korejské republiky (Úř. věst. C 281, 3.8.2016, s. 18).

- (7) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo pět vyvážejících výrobců v dotčené zemi. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala vzorek tří vyvážejících výrobců na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými dotčenými vyvážejícími výrobci a orgány v dotčené zemi. K vybranému vzorku nebyly vzneseny žádné námitky.

b) *Výběr vzorku výrobců v Unii*

- (8) V oznámení o zahájení řízení Komise uvedla, že dotazník zašle všem šesti známým výrobcům dotčeného výrobku. Vzhledem k takto nízkému počtu Komise rozhodla, že výběr vzorku není nutný.

c) *Výběr vzorku dovozců*

- (9) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení.

- (10) Požadované informace poskytli a se zařazením do vzorku souhlasili dva dovozci, kteří nejsou ve spojení. Vzhledem k takto nízkému počtu Komise rozhodla, že výběr vzorku není nutný.

d) *Odpovědi na dotazník*

- (11) Komise rozeslala dotazníky třem vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, všem šesti výrobcům v Unii, devíti známým uživatelům a dvěma známým dovozcům.

- (12) Odpovědi na dotazník byly obdrženy od tří vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, všech šesti výrobců v Unii, dvanácti uživatelů a dvou dovozců.

e) *Inspekce na místě*

- (13) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné k předběžnému stanovení přítomnosti dumpingu, výsledné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách těchto společností:

Vyvážející výrobci v Koreji

— Hanwha General Chemical Co. Ltd, Soul, Korejská republika

— Samnam Petrolchemical Co. Ltd, Soul, Korejská republika

— Taekwang Industrial Co. Ltd, Soul, Korejská republika

Výrobci v Unii

— Artlant PTA SA, Sines, Portugalsko

— BP Aromatics Limited NV, Geel, Belgie

— Indorama Ventures Europe B.V., Rotterdam, Nizozemsko

— Indorama Ventures Quimica S.L.U., San Roque, Španělsko

— PKN Orlen SA, Plock, Polsko

Uživatelé

— UAB Neo Group, Klaipėda, Litva

— UAB Orion Global PET, Klaipėda, Litva

1.4. Období šetření a posuzované období

- (14) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2013 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Dotčený výrobek

- (15) Dotčeným výrobkem je kyselina tereftalová o čistotě nejméně 99,5 % hmotnostních a její soli pocházející z Korejské republiky, v současnosti kódu KN ex 2917 36 00 (kód TARIC 2917 36 00 10) (dále jen „dotčený výrobek“).
- (16) PTA se získává čištěním surové kyseliny tereftalové, jež je výsledkem reakce paraxylenu (dále jen „PX“) s rozpouštědlem a roztokem katalyzátoru.
- (17) Dotčený výrobek se používá především jako surovina, z níž se syntetizují polymery používané například k výrobě polyesterových textilních vláken a poly(ethyltereftalátových) (PET) lahví.

2.2. Obdobný výrobek

- (18) Šetření ukázalo, že stejné základní fyzikální a chemické vlastnosti i stejná základní použití mají tyto výrobky:
- dotčený výrobek
 - výrobek vyráběný a prodávaný na domácím trhu dotčené země a
 - dotčený výrobek vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.
- (19) Komise proto rozhodla, že tyto výrobky jsou obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

2.3. Tvzení týkající se definice výrobku

- (20) Definice výrobku uvedená v 15. bodě odůvodnění výše zahrnuje varianty PTA, které kromě nejčistší varianty PTA (dále jen „nejčistší PTA“) zahrnují také tzv. kvalifikovanou kyselinu tereftalovou (dále jen „QTA“) a kyselinu tereftalovou střední kvality (dále jen „MTA“). Varianty se v zásadě liší úrovní čistoty. MTA a QTA mají vyšší úroveň nečistot než nejčistší PTA. V každém případě však úroveň nečistot v žádné z těchto variant nepřesahuje 0,5 %, a proto jsou všechny obsaženy v definici výrobku stanovené v 15. bodě odůvodnění.
- (21) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že QTA by měla být vyjmuta z definice výrobku, který je předmětem šetření. Podle těchto stran jsou fyzikální a chemické vlastnosti QTA odlišné od vlastností nejčistší PTA a tyto rozdíly vedou k odlišným použitím. Tvrdily také, že výrobní postupy a použití v případě QTA se od těch v případě nejčistší PTA liší a že výrobní náklady a prodejní cena jsou v případě QTA nižší než v případě nejčistší PTA.
- (22) Zatímco nejčistší PTA obsahuje nanejvýše 0,01 % nečistot, QTA může obsahovat až 0,2 % nečistot a existují také rozdíly mezi typy těchto obsažených nečistot. Navzdory rozdílům v nečistotách je nicméně chemický vzorec všech variant PTA totožný. Komise proto dospěla k názoru, že poměrně malé rozdíly v nečistotách nemění skutečnost, že základní chemické a fyzikální vlastnosti všech variant PTA jsou totožné, a proto nejsou dostačující k tomu, aby byla QTA vyňata z definice výrobku, který je předmětem šetření.
- (23) Stejně zúčastněné strany také tvrdily, že QTA a nejčistší PTA mají odlišná použití. Komise zjistila, že odlišnosti nebyly tak výrazné, aby byla QTA vyňata z definice výrobku, který je předmětem šetření.

- (24) Stejně zúčastněné strany také tvrdily, že QTA a nejčistší PTA se vyrábí za použití odlišných výrobních postupů; zejména tvrdily, že výrobní postupy nejčistší PTA se soustředí především na oxidační reakci, rafinaci a redukční reakci, čímž patří mezi dvoustupňové výrobní postupy, zatímco výrobní postupy QTA se soustředí především na přesně provedenou oxidační reakci a rafinaci, čímž patří mezi jednostupňové výrobní postupy. Komise zjistila, že oba výrobní postupy používají stejné suroviny a postupy a jsou si ve většině kroků podobné.
- (25) A konečně, stejné zúčastněné strany také tvrdily, že vzhledem k rozdílu mezi výše zmíněným jednostupňovým a dvoustupňovým postupem se výrobní náklady QTA pohybují o 18 až 36 EUR/MT níže než pro nejčistší PTA. Šetření zjistilo, že rozdíly ve výrobních nákladech nebyly významné. V každém případě rozdíly ve výrobních nákladech jako takové nejsou pro definici výrobku relevantní, na rozdíl od podobných technických, chemických a fyzikálních vlastností a základních použití. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (26) Po poskytnutí informací jedna zúčastněná strana zopakovala svá tvrzení, že QTA by měla být vzhledem k odlišnostem ve složení a v obsahu nečistot, odlišnostem ve výrobním procesu a výrobních nákladech a použitích vyloučena z definice výrobku, který je předmětem šetření. Komise nicméně usoudila, že tyto rozdíly jsou poměrně malé a nemění nic na závěru, že technické, chemické a fyzikální vlastnosti a základní použití jsou v zásadě stejné jak u QTA, tak u nejčistší PTA. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (27) Z výše uvedených důvodů byly žádosti o vyjmutí QTA z definice výrobku zamítnuty.

3. DUMPING

3.1. Běžná hodnota

- (28) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku vyváženého během období šetření do Unie. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje každého vyvážejícího výrobce obdobného výrobku, který byl zařazen do vzorku, na domácím trhu reprezentativní.
- (29) Komise poté v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda byl prodej každého z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na domácím trhu reprezentativní. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, když celkový objem prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje na vývoz do Unie. Komise stanovila, že pro každého z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku celkový objem domácího prodeje představoval alespoň 5 % celkového objemu prodeje na vývoz do Unie.
- (30) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.
- (31) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně na domácím trhu bez ohledu na to, zda uvedený prodej je, či není ziskový, pokud:
- a) objem prodeje prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje; a pokud
 - b) vážená průměrná prodejní cena se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.
- (32) V tomto případě je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje během období šetření.
- (33) Pro jednoho z vyvážejících výrobců byly podmínky zmíněné v 31. bodě odůvodnění splněny a objem ziskového prodeje obdobného výrobku představoval více než 80 % celkového domácího prodeje obdobného výrobku. Pro tohoto vyvážejícího výrobce byla běžná hodnota založena na skutečné ceně na domácím trhu, vypočtené jako vážený průměr veškerého domácího prodeje.

- (34) Běžná hodnota byla skutečná cena na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:
- a) objem ziskového prodeje tvoří nejvýše 80 % celkového objemu prodeje; nebo
 - b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.
- (35) Pro dva vyvážející výrobce analýza domácího prodeje ukázala, že ziskových bylo méně než 80 % veškerého domácího prodeje. Proto byla pro tyto dva vyvážející výrobce běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr pouze u ziskového prodeje.
- (36) Jedna ze stran tvrdila, že její subjekt, který vyrábí PTA, tvoří se svým hlavním dodavatelem suroviny, který je ve spojení, jediný hospodářský subjekt. Tento dodavatel ve spojení také vyplácí výrobci PTA zařazenému do vzorku dividendy. Komise by proto měla pro účely výpočtu dumpingu odečíst zisk dodavatele ve spojení, který byl dosažen ze suroviny prodané výrobci PTA zařazenému do vzorku na výrobu PTA. Společnost vypočítala zisk, který by měl být odečten, jako rozdíl mezi kupní cenou a celkovými výrobními náklady suroviny.
- (37) Komise tvrzení, že výrobce PTA zařazený do vzorku a dodavatel suroviny, který je ve spojení, tvoří jediný hospodářský subjekt, z následujících důvodů odmítla. Zaprvé, šetření potvrdilo, že výrobce PTA zařazený do vzorku nemá v dodavateli ve spojení většinový podíl, což znamená, že nad dodavatelem ve spojení nemá výlučnou rozhodovací pravomoc. Zadruhé, vzhledem k tomu, že prodej suroviny představoval pouze menší část celkového prodeje dodavatele surovin ve spojení během období šetření, není mezi ziskovým rozpětím za surovinu a přijatými dividendami přímá souvislost.
- (38) Zatřetí, dodavatel suroviny, který je ve spojení, neprodává surovinu výlučně výrobci PTA zařazenému do vzorku, ale také dalším zákazníkům. Navíc prodává dalším zákazníkům i řadu dalších výrobků. Mezi prodejem suroviny dodavatele ve spojení výrobci PTA zařazenému do vzorku a dividendami, které vyplácí výrobci PTA zařazenému do vzorku, tudíž neexistuje přímá souvislost.
- (39) Začtvrté, výrobce PTA zařazený do vzorku nakupuje surovinu od dodavatele ve spojení za ceny zahrnující zisk. Tyto ceny jsou v souladu s cenami, za něž nakupuje stejnou surovinu od dalších dodavatelů, kteří nejsou ve spojení.
- (40) Zapáté, roční účetní závěrky výrobce PTA zařazeného do vzorku nejsou konsolidovány s účetními závěrkami dodavatele ve spojení.
- (41) Na základě výše uvedených skutečností bylo tvrzení, že výrobce PTA zařazený do vzorku tvoří s dodavatelem suroviny, který je ve spojení, jediný hospodářský subjekt, zamítnuto. Z toho důvodu nebyla procenta zisku účtovaná dodavatelem ve spojení výrobci PTA zařazenému do vzorku od kupní ceny odečtena.
- (42) Po poskytnutí informací dvě zúčastněné strany vznesly otázku, proč Komise nezvolila za účelem stanovení podílu ziskového prodeje na domácím trhu při určování běžné hodnoty cílový zisk. V souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení jsou příslušnými kritérii pro posouzení, zda jsou transakce ziskové, jednotkové výrobní náklady (pevné a proměnné) s připočtením prodejních, správních a režijních nákladů. Koncept cílového zisku není v tomto kontextu relevantní, a proto bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (43) Tytéž strany rovněž vznesly otázku, proč Komise neprovedla analýzu podílu ziskového prodeje měsíc po měsíci. Šetření neprokázalo žádnou oporu pro to, že by se měly analýza ziskového prodeje nebo určování běžné hodnoty odchýlit od běžné metodiky, která spočívá v použití váženého průměru běžné hodnoty na základě transakcí, které proběhly během celého období šetření. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

3.2. Vývozní cena

- (44) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie buď přímo nezávislým odběratelům, nebo prostřednictvím obchodních společností se sídlem mimo Unii, z nichž některé jsou ve spojení a jiné ne.

- (45) V případě, že vyvážející výrobci dotčený výrobek vyváželi přímo nezávislým odběratelům v Unii, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie.
- (46) V případě, že vyvážející výrobci vyváželi dotčený výrobek do Unie prostřednictvím společností ve spojení, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanovena na základě ceny, za kterou byly dovezené výrobky v Unii poprvé znovu prodány nezávislým odběratelům.
- (47) V případě, že vyvážející výrobci vyváželi dotčený výrobek prostřednictvím společností se sídlem mimo Unii, které nebyly ve spojení, bylo nejprve zjištěno, že prodej obchodním společností, které nebyly ve spojení, byl skutečně prodejem na vývoz do Unie. V takovém případě byla vývozní cena také stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie, v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení.

3.3. Srovnání

- (48) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na základě ceny ze závodu.
- (49) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Byly provedeny úpravy týkající se nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku, balení, bankovní poplatky, úvěry a provize.

3.4. Dumpingová rozpětí

- (50) U vyvážejících výrobců zařazených do vzorku srovnávala Komise váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.
- (51) Na základě toho činí vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Společnost	Dumpingové rozpětí (%)
Hanwha General Chemical Co. Ltd	3,5
Samnam Petrolchemical Co. Ltd	0,3
Taekwang Industrial Co. Ltd	0,0

- (52) Pět spolupracujících vyvážejících výrobců zmíněných v 7. bodě odůvodnění představovalo podle údajů Eurostatu všechny vývoz do Unie pocházející z Korejské republiky během období šetření a tři vyvážející výrobci zařazení do vzorku představovali více než 75 % celkového vývozu do Unie během období šetření.
- (53) Komise vzala v úvahu vysokou úroveň spolupráce, vysokou reprezentativnost vzorku zmiňovaného v 52. bodě odůvodnění výše a také skutečnost, že pouze jeden z vývozců zařazených do vzorku měl dumpingové rozpětí vyšší než nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 základního nařízení. Pro posouzení toho, zda je dumpingové rozpětí pro vyvážející výrobce nezařazené do vzorku nepatrné, byl stanoven celostátní vážený průměr dumpingového rozpětí. Bylo zjištěno, že toto rozpětí bylo nepatrné, tj. 0,8 %.

- (54) Po poskytnutí informací dvě zúčastněné strany vznesly otázku, proč nebylo dumpingové rozpětí stanovené pro společnost Hanwha (3,5 %) uplatněno na dva spolupracující vyvážející výrobce, kteří nebyli zařazeni do vzorku. Jak bylo vysvětleno v 53. bodě odůvodnění, Komise vzala v úvahu vysokou úroveň spolupráce, vysokou reprezentativnost vzorku a také skutečnost, že pouze jeden z vývozců zařazených do vzorku měl dumpingové rozpětí vyšší než nepatrné. Vzhledem k této skutečnosti Komise došla k závěru, že nejvhodnější odhad pro dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, i pro celostátní dumpingové rozpětí by měl být stanoven na základě srovnání vážené průměrné běžné hodnoty s váženou průměrnou vývozní cenou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, jak bylo popsáno výše. Také je třeba připomenout, že stejná metodika byla použita v obdobném případě v minulosti ⁽¹⁾. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (55) Po poskytnutí informací jedna zúčastněná strana tvrdila, že korejské vývozní statistiky a dovozní statistiky Eurostatu se lišily. Vzhledem k tomu tato strana dále zpochybnila spolehlivost údajů poskytnutých vyvážejícími výrobci a použitých Komisí za účelem určení dumpingového rozpětí. Komise potvrdila, že údaje o vývozu směřujícím během období šetření z Korejské republiky do Unie byly podle zavedené praxe a na základě skutečností vysvětlených v 52. bodě odůvodnění založeny na údajích Eurostatu. Také je třeba připomenout, že jak bylo vysvětleno ve 13. bodě odůvodnění výše, Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro stanovení dumpingů, a že údaje poskytnuté vyvážejícími vývozci byly v souladu se zavedenou praxí náležitě ověřeny. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (56) Po poskytnutí informací jedna zúčastněná strana nastínila odlišnou hypotézu a alternativní scénáře týkající se vztahu mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou a vyslovila pochybnosti, zda by použití početně zjištěné vývozní ceny a běžných hodnot na základě těchto scénářů nevyústilo v odlišná dumpingová rozpětí. Komise připomněla, že výpočty dumpingů se zakládaly na skutečných ověřených údajích o transakcích a že musí probíhat podle metodiky stanovené v článku 2 základního nařízení. Alternativní scénáře předložené touto zúčastněnou stranou nebyly v souladu se základním nařízením, a proto byly zamítnuty.
- (57) Vzhledem k celostátnímu nepatrnému dumpingovému rozpětí by neměla být uložena opatření na dovoz PTA pocházející z Korejské republiky.

4. ÚJMA, PŘÍČINNÁ SOUVISLOST A ZÁJEM UNIE

- (58) Vzhledem k výše uvedeným zjištěním ohledně dumpingů není považováno za nutné předkládat analýzu újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie.
- (59) Po poskytnutí informací jedna zúčastněná strana zpochybnila důvody pro zvýšení vývozu do Unie pocházejícího z Korejské republiky od roku 2012. Jak bylo vysvětleno výše, vzhledem ke zjištěním ohledně dumpingů není považováno za nutné předkládat analýzu újmy. Tato žádost byla proto odmítnuta.

5. ZASTAVENÍ ŘÍZENÍ

- (60) V souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení by tedy řízení mělo být zastaveno, protože dumpingové rozpětí stanovené pro Korejskou republiku je menší než 2 %. Zúčastněné strany o tom byly patřičně informovány a dostaly příležitost vyjádřit své stanovisko.
- (61) Vzhledem k uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že antidumpingové řízení týkající se dovozu přečištěné kyseliny tereftalové a jejích solí pocházejících z Korejské republiky do Unie by mělo být ukončeno bez uložení antidumpingových opatření.
- (62) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

⁽¹⁾ Viz 27. a 30. bod odůvodnění rozhodnutí Komise 2011/32/EU ze dne 19. ledna 2011 o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu přečištěné kyseliny tereftalové a jejích solí pocházejících z Thajska (Úř. věst. L 15, 20.1.2011, s. 22).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Antidumpingové řízení týkající se dovozu kyseliny tereftalové o čistotě nejméně 99,5 % hmotnostních a jejích solí pocházejících z Korejské republiky, v současnosti kódu KN ex 2917 36 00 (kód TARIC 2917 36 00 10), se zastavuje.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 6. června 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

ROZHODNUTÍ č. 2/2015 VÝBORU PRO PŘIDRUŽENÍ EU-CHILE**ze dne 30. listopadu 2015,****kterým se nahrazuje článek 12 hlavy III přílohy III Dohody, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé, pokud jde o přímou dopravu [2017/958]**

VÝBOR PRO PŘIDRUŽENÍ EU-CHILE,

s ohledem na Dohodu, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé ⁽¹⁾, a zejména na článek 38 přílohy III uvedené dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 12 hlavy III přílohy III Dohody, kterou se zakládá přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé (dále jen „dohoda“), stanoví, že preferenční zacházení se použije pouze na zboží, které splňuje požadavky přílohy III a je přepravováno přímo mezi Chilskou republikou (dále jen „Chile“) a Evropskou unií.
- (2) Od vstupu dohody v platnost uzavřely Chile a Evropská unie řadu obchodních dohod, které daly hospodářským subjektům možnost přizpůsobit svou vývozní strategii s cílem ušetřit náklady a lépe reagovat na poptávku trhu.
- (3) Chile a Evropská unie se dohodly na změně článku 12 hlavy III přílohy III dohody, aby byla hospodářským subjektům poskytnuta větší flexibilita,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Článek 12 hlavy III přílohy III dohody týkající se přímé dopravy se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost 90 dnů po dni, kdy bylo učiněno poslední oznámení smluvních stran o dokončení nezbytných vnitrostátních právních postupů.

V Bruselu dne 30. listopadu 2015.

Za Výbor pro přidružení EU-Chile

Edgardo RIVEROS

náměstek ministra zahraničních věcí Chilské republiky

Roland SCHAEFER

zástupce výkonného ředitele pro Ameriku, ESVČ

⁽¹⁾ Úř. věst. L 352, 30.12.2002, s. 3.

PŘÍLOHA

„Článek 12

Přímá doprava

1. Preferenční zacházení stanovené touto dohodou se použije pouze na produkty, které splňují požadavky této přílohy a jsou přepravovány přímo mezi Evropskou unií a Chile. Produkty však mohou být přepravovány přes jiná území s překládkou nebo dočasným uskladněním na těchto územích, jestliže zůstanou v zemi tranzitu nebo uskladnění pod celním dohledem a nejsou podrobeny jiným operacím než přidání nebo připevnění značek, štítků, pečetí, vykládce, překládce, rozdělení zásilek nebo operacím, jejichž účelem je zachování jejich původního stavu.
 2. Splnění odstavce 1 se považuje za uspokojivé, pokud celní orgány nemají důvod k pochybnostem. V takových případech mohou celní orgány požádat dovozce, aby poskytl důkaz splnění, který se poskytne jakýmkoli vhodným způsobem a jsou jím například smluvní přepravní dokumenty jako nákladní listy nebo faktické či konkrétní důkazy založené na značení nebo číslování balíků nebo jakékoli důkazy týkající se vlastního zboží.“
-

OPRAVY

Oprava nařízení Komise (ES) č. 637/2009 ze dne 22. července 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke vhodnosti názvů odrůd druhů zemědělských rostlin a zeleniny

(Úřední věstník Evropské unie L 191 ze dne 23. července 2009)

Strana 12, čl. 6 písm. e) bod ii):

místo: „ii) botanické názvy nebo společné názvy rodu ze skupiny druhů zemědělských rostlin nebo druhů zeleniny, ke kterému odrůda náleží,“

má být: „ii) botanické názvy nebo národní názvy druhu ze skupiny druhů zemědělských rostlin nebo druhů zeleniny, k níž odrůda náleží,“

Strana 13, příloha I, písm. a) v odstavci pod nadpisem „PŘÍBUZNÝ DRUH“:

místo: „a) jestliže v rámci jednoho druhu rozlišujeme více než jednu třídu, pak se použije seznam tříd v bodě 1;“

má být: „a) jestliže v rámci jednoho rodu rozlišujeme více než jednu třídu, pak se použije seznam tříd v bodě 1;“

Strana 13, příloha I, písm. b) v odstavci pod nadpisem „PŘÍBUZNÝ DRUH“:

místo: „b) jestliže jedna třída zahrnuje více než jeden druh, pak se použije seznam tříd v bodě 2;“

má být: „b) jestliže jedna třída zahrnuje více než jeden rod, pak se použije seznam tříd v bodě 2;“

Strana 13, příloha I, písm. c) v odstavci pod nadpisem „PŘÍBUZNÝ DRUH“:

místo: „c) pro rody a druhy neuvedené v seznamu tříd v bodech 1 a 2 platí obecná zásada, že druh je považován za třídu.“

má být: „c) pro rody a druhy neuvedené v seznamu tříd v bodech 1 a 2 platí obecná zásada, že rod je považován za třídu.“

Strana 13, příloha I, název bodu 1:

místo: „1. **Třídy v rámci jednoho druhu**,“

má být: „1. **Třídy v rámci jednoho rodu**.“

Strana 13, příloha I, název bodu 2:

místo: „2. **Třídy zahrnující více než jeden druh**,“

má být: „2. **Třídy zahrnující více než jeden rod**.“

Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) č. 763/2013 ze dne 7. srpna 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 637/2009, pokud jde o klasifikaci některých druhů rostlin za účelem posouzení vhodnosti názvů odrůd

(Úřední věstník Evropské unie L 213 ze dne 8. srpna 2013)

Strana 17, příloha, změna přílohy I nařízení (ES) č. 637/2009, bod 2:

místo: „2) V tabulce 2 ‚Třídy zahrnující více než jeden druh‘ se řádky týkající se tříd 201 a 203 nahrazují tímto:“,

má být: „2) V tabulce 2 ‚Třídy zahrnující více než jeden rod‘ se řádky týkající se tříd 201 a 203 nahrazují tímto:“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS